

KÖRÖS-VIDÉKI hírlevél

A kunkápolnási mocsár – Fotó: Dr. Kovács Gábor

A tartalom:

Gondolatok az Élővíz-parton
2. oldal

SPORTROVAT
Sepsibodok, 2008. február 22–25.
3. oldal

MHT előadóiülés meghívó
4. oldal)

**A 2007. évi magyar–román
védműfelülvizsgálatok tapasztalatai**

Új iktatás
5. oldal

**Szivárvány Nyugdíjas Klub
2008. évi programja**

Farsangi Buli

Személyügyi Hírek
6. oldal

Vízrajz

Vízminőség
7. oldal

Időjárás

Gondolatok H. S. temetésén
8. oldal

A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés helyzetéről
9–10–11. oldal

Új vízügyesek – Interjúsorozat
11. oldal

„Vizes Élőhelyek Világnapja 2008”
12. oldal

Gondolatok az Élővíz-parton

A tél elmúltával, a napok hosszabbodásával egyre több időre csábít ki a szabad levegőre a természet. A kora tavaszi, gyakran 20 °C megközelítő hőmérséklet remek lehetőséget kínál sétára helybelinek éppúgy, mint a városunkban tartózkodó üdülőknek, turistáknak. Az üdülését Gyulán töltő vendég, aki ellátogat a Várba, megtekinti a város egyéb nevezetességeit, besétál a belvárosba az Élővíz-csatorna partján, vagy valamely hídon megállva és letekintve a folyó és partjának szépségeire; joggal gondolhatja: milyen szerencsés ez a város és polgárai!

Meglehet, hogy az üdülők vendég olvasott-hallott Gyula múltjáról és tudja, hogy az Élővíz-csatorna tulajdonképpen a Fehér-Körös történelmi medre, amely évszázadokon át kanyargott a városon keresztül. A város történelme és a Körösök történelme elválaszthatatlan egymástól.

A folyók halgazdagságukkal megélhetést biztosítottak, a közlekedés és áruszállítás jelentős része is vízi úton történt, ugyanakkor árvizekkel veszélyeztették a partjaikon letelepedett lakosság életét és javainak biztonságát. A XVIII. századi állapotokat jól érzékelteti Hueber Antal Kapisztrános barát naplója. A páter Aradról került Harruckern Ferenc udvarába, 1743–1758 között 14 nyarat töltött Gyulán. Úgy találta, hogy Gyula nem annyira város, mint inkább jókora falu, melyet árkok, csatornák szelnek keresztül, amelyek nyaranta pocsolóvá váltak, míg a nap sugarai végre kiszárították azokat. Az árvizek okozta károk felsorolásakor a XIX. század első feléből származó adatok között találunk olyat amely, több mint száz ház pusztulásáról tesz említést.

1858-ra készült el az árvízi veszélyhelyzetek megoldására

a Gyula–békési nagycsatorna, mely a városon kívülre terelte a Fehér-Köröst. Ez az eleink által végzett munka teszi lehetővé számunkra, a ma embere számára és az utánunk következő nemzedék számára azt, hogy gyönyörködhesünk ennek a várost átszelő Élővíz-csatornának a szépségeiben. Hasznosíthassuk mindazokat a lehetőségeket, amelyeket az idegenforgalom, oktatás, rekreációs és egészségmegőrzés területén kínál. Ösztönösen tudja mindezeket az a nagymama, aki óvodáskorú unokájával az egyik gyaloghídon megállva kenyérdarabokat dobál a vízbe, azaz dehogy a vízbe, hiszen hívásukat meghallva érkeznek a víz felett heves szárnycsapásokkal, és hangos gágogás kíséretében a vadkacsák. Lehetnek úgy kéttucatnyian, gácsérok, tojók vegyesen. Nagymama és unoka együtt mosolyognak a mellettük egy percre megálló járókelőkkel a táplálkozó egy-egy ígéretebb falatért versengve induló madarakat.

Figyelemre méltó, ahogy ennek a vad fajnak egyedei évről évre jelentősebb számban választják élőhelyül az Élővíz-csatorna gyulai belvárosi szakaszát. Elmélkedhetnénk a réce fajok adaptációs képességén vagy a természetes élőhelyükön bekövetkezett változásokról, ám azt gondolom, elsősorban örülnünk lehet annak, hogy ez a folyó szabályozás korából megmaradt Élővíz-csatorna napjainkban és remélhetőleg a jövőben is Gyula egyik legjelentősebb, a város arculatát alapvetően meghatározó természeti értéke. Egy hely ahol az előző generációk letisztult, természet közeli gondolkodás módja átadódhat az utódoknak. Osztozunk hát bátran a nagymama és unoka mosolyán, és ne lepődjünk meg, ha látni véljük, amint a vadkacsák valamelyike visszamosolyog.

Juhász András

SPORTROVAT

Sepsibodok, 2008. február 22–25.

Két kocsival vágunk neki az útnak kilencen, melyből 8 személy képezte a labdarúgó csapat keretét. Viszonylag korán indultunk el péntek reggel, ugyanis este már találkozni akartunk „futball-testvérbarátainkkal”, akik meghívtak bennünket a két napos hétvégi minifoci-tornára. A testvércsapatunk szeretettel várt minket szállásunkon, Sepsiszentgyörgyön egy kellemes panzióban, aránylag közel a piachoz. Az estét akklimatizációval kezdtük, ugyanis az időzónák miatt egy órás eltérést kellett megszoknunk. Egy „pádba”, majd egy igényes pince étteremben kóstolgattuk a helyi italkülönlegességeket. Én vacsorára nem lógtam ki a sör... sorból, pacallevest ettem és micset. Az esti mese után mindenki nyugovóra tért, mert fárasztó nap várt ránk.

A focitornára Sepsibodokon került sor. Ez a kis apró település a Bodoky családról híres, akiknek vízügyesként és alföldiként is sokat köszönhetünk. Megemlékeztünk róluk, majd tiszteletünk jeléül egy koszorút helyeztünk el az emléktáblájuk mellé.

Az előzetesen első helyre pályázó csapatunk a profi ellenfelek láttán már az utolsó hely elkerülését tűzte ki célul. Így is estünk neki a meccsnek, melyet nem klasszikus labdával, hanem kisebb méretű, kevésbé pattogó labdával kellett játszani. Ezt itthon futsalnak nevezik. A szokatlan eszköz annyira megzavart mindenkit, hogy gyorsan két gólos vezetésre tettünk szert, az amúgy végső győzelemre is esélyes ellenféllel szemben. Heroikus küzdelem vette kezdetét. Gergőről ömlött a víz, Béla annyit futott, mint soha, Pali pedig fekete ruhájában a fénykorában lévő Grosics Gyulát idézte a kapuban, mint fekete párduc. Mindannyian kivettük a részünket a harcból. Még a „Főnök” is, aki az oldalvonal mellől látott el mindenkit fontos tanácsokkal. A meccs lefújása előtt kaptunk 3 gólt. Nagyszerű mérkőzés. Ezzel el is fogyott mindenkinek az erő tartaléka.

A következő mérkőzésen sérülés fogyasztotta meg a csapat létszámát. Fáradtság, erős ellenfél. Apró gólok sorozatával zavarták meg a csapatunkat. Egymás után többször is. Legyen is elég erről a meccsről ennyi információ. A harmadik meccsre is érvényes az előző három mondat.

A szállást estére heveny jajgatás lengte át. A gyógyító sörözést nem lehetett ezek után mellőzni. Az éjszakát a többség alvással töltötte.

Az utolsó meccsre a csapat már nem a fantasztikusan szép új mezében vonult ki, mert az ellenfél is hasonló színekben pompázott. Gyorsan több gólos hátrányba kerültünk. Ez senkit nem zavart meg. Az oldalvonal mellől beáramló „Hajrá Magyarok!” kiáltások felrázták a pályán levőket, végül egy közönségszórakoztató meccsen 5-4-es győzelmet aratott a Gyulai Vízilovak csapata. Sokak szerint ez volt az év bundája, de minket csak a győzelmi mámor foglalkoztatott. Az élményen túl mást nem kaptunk, de meg-

szavaztuk magunkat a legjobban kinéző csapatnak, a legjobb külföldi csapatnak, és a legmesszebből jött csapatnak. Az estét Csabáékcal, a vendéglátóinkkal töltöttük egy közös vacsorával. Megegyeztünk egymás között, hogy továbbra is elfogadjuk a meghívásaikat, mi pedig viszonzni fogjuk.

A kirándulás nagyszerű volt, komolyabb veszteség nincs, menni pedig addig fogunk, míg egyszer haza nem hozzuk a kupát.

Jobbágy Zoltán

MHT előadóülés meghívó

MHT Békés Megyei Területi Szervezete nyilvános előadóülést tart 2008. március 11-én 14.00 órai kezdettel a Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, (Gyula, Városház u. 26.), nagyteremében **A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés keretében feltárt jelentős vízgazdálkodási problémák a KÖR-KÖVIZIG működési területén, tervezési alegységekre bemutatva** témában.

Előadások:

1. **Wágner Mária:** A Víz Keretirányelv célkitűzése, előírásai, általános bevezető
2. **Kőváriné Szabó Erzsébet:** A KÖR-KÖVIZIG által elvégzett feladatok bemutatása
3. **Lúczy Gergely, Kopcsák András, Nagy Marianna, Virág Barbara, Szabó János:** A KÖR-KÖVIZIG működési területén található tervezési alegységek bemutatása különös tekintettel a jelentős vízgazdálkodási problémákra

Felkért hozzászólók:

Alsó-Tiszavidéki Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség:

Novákné F. Kovács Hedvig

Körös-Maros Nemzeti Park Igazgatóság: **Greksza János**

150 éves Gyula-békési nagycsatorna emlékprogram

2008. április 8.

Emlékülés programja:

- 9.00 *Regisztráció*
9.40 *Megnyitó*
Köszöntőt mond **Bak Sándor** KÖR-KÖVIZIG igazgató, valamint **dr. Perjési Klára** Gyula város polgármestere
- 10.00 *Körösök múltja – Nagycsatorna megépítése*
Előadó: **Góg Imre**
- 10.30 *Előadás a nagycsatorna tervezőinek életútjáról*
Előadó: **D. Nagy András**
- 11.00 *Körösök jelene*
Előadó: **Kisházi Péter Konrád**
- 11.30 *Körös és a 4 város kapcsolata (Gyula, Békéscsaba, Békés, Dobo)*
Előadó: **Megyeri Sándor** – Gyula Város Polgármesteri Hivatala
- 12.00 *Folyamatban lévő, és az elmúlt években lezárult projektek rövid ismertetői*
Előadók: **Petróczky Edit, Dénes György, Varga Melinda, Végh László**
- 12.45 *Vízi programok az egykori és a mai Körösökön*
Előadó: **Sós Imre**
- 13.00 *Állófogadás*

Emlékműavatás: (a dobozi híd gyulai oldalán)

- 14.00 *Himnusz*
Fellépő: gyulai Erkel kórus (Perlaki Attila karnagy vezetésével)
- 14.15 *Köszöntő*
Köszöntőt mondanak: **Bak Sándor** KÖR-KÖVIZIG igazgató, **Megyeri Sándor** osztályvezető (önk., Gyula)
- 14.45 *Szavalat*
Előadja: **Tóth Tibor** (Vizek Fohásza – Lehoczky János)
- 14.50 *Emléktábla leleplezés*
- 15.00 *Szózat*
Fellépő: gyulai Erkel kórus

A 2007. évi magyar–román védműfelülvizsgálatok tapasztalatai

A vízkárelhárítás eredményessége számos körülmény függvénye. Egyik lényeges feltétel a határon túli vízgyűjtő, az ott megvalósult, illetve tervezett munkák, beavatkozások ismerete. Ezt nem csak a szakemberek, hanem a jogalkotók is tudták, ezért nemzetközi egyezmények szabályozzák az államhatárok kijelölt zónáiban, az úgynevezett közös érdekű vízgyűjtőn történő kölcsönös, helyszíni bejárás alapján információcserét. A kölcsönös bejárásokat minden év őszén hajtják végre az érdekelt államok. A KÖR-KÖVÍZIG által kezelt vízfolyások tekintetében a Román Köztársaság a partner állam. A Felek 2007-ben is eleget tettek azon kötelezettségüknek, hogy a felek illetékes összekötői minden év őszén találkoznak magyar és román területen egyaránt védmű felülvizsgálat céljából. Megállapításaikról jegyzőkönyvet készítenek, amit megküldenek a meghatalmazottaknak.

Magyar területen szeptember 4–7., Romániában – partner igazgatóságunk, a Nagyvárad Vízügyi Igazgatóság működési területén – pedig október 16–19. között hajtottuk végre az előírt védmű felülvizsgálatokat. Ezen vizsgálatok alkalmával megismereltük a közös érdekű ár- és belvízvédelmi műveket, a védelmi központokat, raktárakat, a folyamatban lévő beruházásokat. Átadásra kerültek az előző felülvizsgálat óta bekövetkezett védekezésekről szóló beszámolók, hidrológiai adatok, a Békési emelt szintű duzzasztás hatásait értékelő dokumentu-

Töltésépítés a Borzi szorosban

mok. Magyar területen nem tudtunk új létesítményeket bemutatni, új fejlesztésekről beszámolni. Viszont igen nagy érdeklődést mutattak nagyvárad kollégáink a védelmi felszereléseink, különösen az univerzális csatornafenntartó gépünk, a TRUXOR iránt. Az elmondottakon túl a Magyar–Román Vízügyi Bizottság XVIII. Ülésszakáról készült jegyzőkönyv I/3. b. pontjában foglaltak szerint a Felek kölcsönös tapasztalatcserét folytattak több témában, így:

– a vízminőségi kárelhárítás korszerű technológiáival;

– a hegy- és dombvidéki víztározási lehetőségek feltárásával;

– és az EU irányelv szerinti árvízi veszély- és kockázatelemzéssel kapcsolatosan.

A román területi felülvizsgálaton számos új beruházással és szervezeti fejlesztéssel találkoztunk. Romániában most szervezik az általuk „gyors reagálású műszaki egység”-eknek nevezett csoportokat, amelyek feladatuk, felszerelésüket tekintve a mi Védelmi Osztagaink megfelelői, azzal a különbséggel, hogy míg nálunk egyre körülményesebb ezen osztagok fenntartása, addig ott most fejlesztik e tevékenységet. Ugyanez mondható el töltésfejlesztési gyakorlatukról is. A Fekete-Körös Borzi szorosában hozzávetőleg 4,0 km hosszú új töltést építenek, mely egyetlen község völgyfenéki értékeit és infrastruktúráját védi. A töltés több száz méter hosszan beton burkolattal készül.

Jelenleg öt árvízi szükségátározó épül a vízgyűjtőn, melyek közül a legjelentősebb a Fekete-Körös főmedrét Tenke fölött, Gyanta (Ginta) és Kisháza (Chesa) községek térségében elzáró, automatikus vízhozam-szabályozást megvalósító Gyantai árvízi szükségátározó.

Az őszi felülvizsgálatok pótolhatatlan lehetőségét nyújtják a műszaki információk első kézből történő beszerzésének és a vízkárelhárítással foglalkozó szakemberek barátságának, emberi kapcsolatainak elmélyítésében. A 2007. évi felülvizsgálat minden tekintetben eredményes volt, maradéktalanul teljesítette céljait.

Kisházi Péter Konrád

Új iktatás

Nem is olyan régen akadt a kezembe az a tanmese, amely az egyén szerepének jelentőségét bizonyítja az iktatás folyamatában. A történet szerint egy városban több ház leég, jelentős kár keletkezik. Amikor megtörténik a kár, felveti, hogy 32 évvel korábban is volt egy hasonlóan jelentős tűz a városban és jó lenne tudni, hogy melyik okozott nagyobb kárt. Tekintettel arra, hogy pontosan tudták a korábbi tűzvész időpontját, ezért elővették az akkori iktatókönyvet és megpróbálták megtalálni a vonatkozó aktát. Keresték a T betűnél (tűz, tűzvész), a K betűnél (kár, károkozás), az E betűnél (elemi kár, elemi csapás), de sehol nem akadtak az ügyiratra. Ekkor valaki felvetette, hogy él még Pista bácsi, aki annak idején iktatott. Felkeresték az öreg, hogy ugyan mondja már meg, hogy melyik betűnél iktatta az elemi csapásként jelentkező tűzvészt. Pista bácsi emlékezett az esetre és kis gondolkodás után közölte, hogy a B betűnél található az akta, hiszen BORZASZTÓAN nagy tűzvész volt akkor. No, ezért borzasztóan fontos a közszolga...

Bár igazgatóságunk 2008. év január 1-jével ún. ügykezelési rendszerre tért át, ennek nem a fent említett hasonló eset az oka, hisz korábban is kiválóan működött az iktatási rendszer. Viszont a 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet – a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről – előírja az elektronikus ügyiratkezelést. A rövid tesztidőszakot követő bevezetés az első időben okozott némi fejtörést, és inkább nyomkövetéshez, sem mint ügykezeléshez hasonlított, de ez már a múlt. Örömmel tapasztalhattuk, hogy a magunknak adott tanulóidő lejártá előtt egyre gördülékenyebben használjuk a rendszert.

B. G., J. M

KÖR-KÖVIZIG

Szivárvány Nyugdijas Klub

2008. évi programja

- Január 14.** 2008. program jóváhagyása:
Ea: Vámos Sándor
-
- Február 4.** Farsangi piknik:
Rendező: Puczkóné Babi, Mikus Éva, Bűrös Pál
-
- Március 3.** Nőnap köszöntő és közalkalmazotti tájékoztató:
Ea: Vámos Sándor és Kurucz András
-
- Április 7.** Érdekvédelmi tájékoztató:
Ea: Varga András elnök
-
- Május 5.** Igazgatóság Önálló Szakszervezeti tájékoztató:
Ea: Török János titkár
-
- Június 2.** Szanazugi kirándulás tájékoztató:
Ea: Vámos Sándor
-
- Június 20.** Szanazugi Igazgatói tájékoztató:
Felkért előadó: Bak Sándor igazgató
-
- Július 7.** Egészségügyi fórum.
Felkért előadó: Dr. Baróti László főorvos
-
- Augusztus 4.** Kirándulási program:
Ea: Góg Imre és Vámos Sándor
-
- Szeptember 11.** Kirándulás Kassára:
Ea: Góg Imre és Puczkóné Babi
Felelős vezető: Vámos Sándor
-
- Október 6.** Idősek Világnapja:
Rendező: Bak Sándor igazgató
-
- November 3.** Klub költségvetés gazdálkodása:
Ea: Bűrös Pál
-
- December 1.** Évzáró ismertetése:
Ea: Vámos Sándor, Mikus Éva és Bűrös Pál
-
- December 10.** Évzáró rendezvény
„CSINIBABA ÉTTEREM”
Rendező: Vámos Sándor és Puczkóné Babi

Foglalkozások minden hó első hétfője:
15.00 óra,
Szivárvány Nyugdijas Klub tagságának

Farsangi Buli

Idén február 8-án első, bár hagyományteremtő szándékkal tartotta igazgatóságunk és az Ifjúsági Klub közös farsangi buliját. A kötelező jelmezviselésnek hála humorból már a vetélkedő elején sem volt hiány. Azt hiszem a Vízügyes ki-kicsoda bizony cserbenhagyta volna egy-egy jelmeznél az érdeklődőt, ugyanis több esetben csak totózva, vagy kizárásos alapon sikerült kitalálni, kit is rejt az álarc. Bár rendfenntartókból nem volt hiány, a rendezvény mégis békésen zajlott. A jelmezverseny és a humoros vetélkedő közben még egy szülinapi köszöntőre is jutott idő. A buli a meghívóban írtak szerint tényleg kifulladásig tartott.

Japport Magdolna

SZEMÉLYÜGYI HÍREK

Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonyt létesített:

Szilágyi Károlyné ügyintéző munkakörben, 2008. február 1-jétől a Gazdasági Osztálynál.

Juhász András környezetvédelmi ügyintéző munkakörben, 2008. február 15-től a Víziközmű Osztálynál.

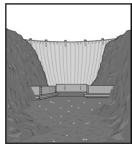
Igazgatóságunknál közalkalmazotti munkaviszonya megszűnik:

Huszár József hírközlési ügyintéző munkakörben, 2008. február 29-ével az Informatikai Önálló Csoportnál.

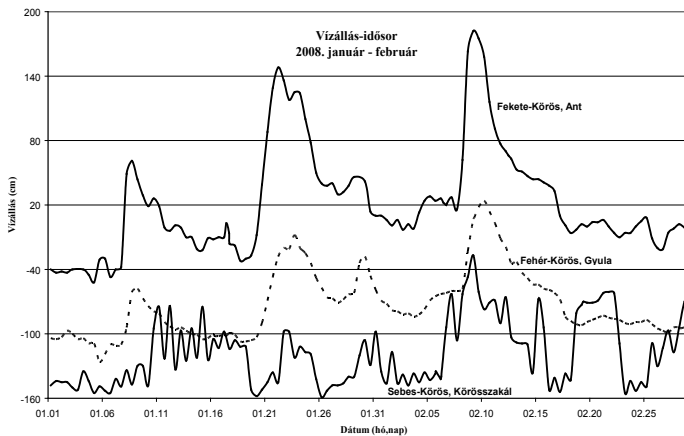

VÍZRAJZ

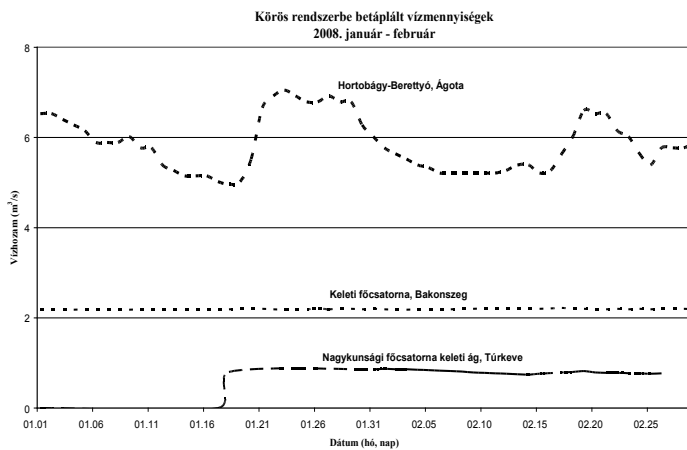
2008. január–február

Az elmúlt két hónapban a nappali felmelegedés és az éjszakai lehűlés okozta hóolvasás jellemezte folyóink vízjárását. A teljes időszakban folyamatos pulzálás mutatkozott.

A vízkészlet növelése érdekében folytatódott a tiszai víz betáplálása a Körös rendszerbe. A betáplálás 3 ágon keresztül történt. Keleti főcsatornán keresztül Bakonszegnél a Berettyóba, Hortobágy-Berettyó főcsatornán keresztül Ágotánál, Nagykunsági főcsatorna keleti ágán Túrkevénél.

Néhány jellemző állomás vízhozam értéke

január 31-én február 29-én
(m³/s) (m³/s)

Fehér-Körös, Gyula	13,7	7,50
Fekete-Körös, Sarkad-Malomfok	17,5	15,3
Kettős-Körös, Békés	36,7	23,6
Sebes-Körös, Körösszakál	24,4	37,3
Sebes-Körös, Körösladány	22,5	35,1
Berettyó, Szeghalom	9,24	7,97
Hármas-Körös, Gyoma	73,8	64,9
Hármas-Körös, Kunszentmárton	88,9	57,5

Kurilla Lajos

Vízminőség

Felszíni vizeink vízminőségi osztályba sorolása az MSZ 12749 szabvány szerint, az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség által, a VKI monitoring keretében végzett vizsgálatok alapján.

Minősítési időszak 2008. január 1. – február

29. Mintaszám: ■

Mintavételi hely	■	A	B	C	D	E
Fehér-Körös Gyulavári 9,3 fkm	2	I	III	-	III	II
Fekete-Körös Sarkad 16,1 fkm	2	I	III	-	V	II
Kettős-Körös, M.berény kh. 12,4 fkm	2	II	II	-	-	I
Sebes-Körös Körösszakál 59,4 fkm	2	I	III	-	V	I
Sebes-Körös Körösladány 10,10 fkm	2	II	II	-	-	I
Hármas-Körös B.szentandrás 48,0 fkm	2	II	III	-	I	I
Élővíz-csatorna Veszely 24,20 fm	-	-	-	-	-	-
Élővíz-csatorna Békés torkolat 0,40 fm	1	I	IV	-	-	-

Jelmagyarázat:

A csoport: az oxigénháztartás jellemzői	I. osztály: kiváló víz
B csoport: nitrogén és foszforháztartás jellemzői	II. osztály: jó víz
C csoport: mikrobiológiai jellemzők	III. osztály: tűrhető víz
D csoport: mikroszennyezők toxicitása	IV. osztály: szennyezett víz
E csoport: egyéb jellemzők	V. osztály: erősen szenny. víz

A VKI előírásainak megfelelő monitorozás óta a vizsgált paraméterek köre és gyakorisága mintavételi helyenként eltérő, ezért a minősítés a vízfolyások vízminőségének összehasonlításra nem alkalmas.

Üzemellenőrző mérések:

Igazgatóságunk mini laboratóriuma január–február hónapban az AGROPOINT Kft. által üzemeltetett Biharugra Zöldhalmi tó lecsapolása miatt az **Ugra-Szilasi csatornán** és a **Holt-Sebes Körösön**, valamint Dénesmajori halastavak lecsapolása miatt az **Uradalmi-I. csatornán** végzett üzemellenőrzési céllal vízvizsgálatot. Vízvizsgálatot végeztünk továbbá a **Cigányér-alsó csatornán**, a **Malomzug-Décsipusztai főcsatornán** és a **Szarvas-Békésszentandrás holtágon** figyelemmel arra, hogy a Gallicoop Pulykafeldolgozó Zrt. új szennyvíztisztító-telepén megkezdődött a próbaüzem és vízjogi engedély alapján a tisztított szennyvíz a Cigányér-alsó csatornába kerül elvezetésre.

Környezetszennyezéssel kapcsolatos bejelentések:

Szarvas Város Polgármesteri Hivatalához közérdekű panaszbejelentés érkezett 2007. február 27-én, mely szerint a Cigányér-alsó csatornába zöldes-barna színű, zsiradékos jellegű szennyezett víz folyik. Az Önkormányzat a bejelentést igazgatóságunkhoz továbbította. A bejelentésről igazgatóságunk a jogszabályi előírásoknak megfelelően tájékoztatta a területileg illetékes felügyelőséget (ATI-KTVF). Annak megítélésére, hogy a befogadó Cigányér-alsó csatornában történt-e környezetkárosodás, az ATI-KTVF február 28-án vízmintázást végzett. A vizsgálati eredmények ismeretében, a környezetkárosodás minősítését követően születik döntés a további intézkedések szükségességéről. (A káresemény minősítéséről a Hírlevél következő számában tájékoztatást adunk).

Dr. Vasas Ferencné

IDŐJÁRÁS

A Körösök vízgyűjtő területén
2008. január–február hónapban

Január hónapot az évszakhoz képest melegebb, az átlagosnál csapadékszegényebb időjárás jellemezte.

A napi legmagasabb hőmérsékletek -5 °C és $+15\text{ °C}$ közöttiek, míg a napi legalacsonyabb hőmérsékletek -14 °C és $+5\text{ °C}$ közöttiek voltak. A havi középhőmérséklet $+1,3\text{ °C}$ volt, ez az érték $2,2\text{ °C}$ -al magasabb a sokéves átlagnál.

Az átlagosnál magasabb hőmérséklet hatására a talajfagy csak csekély vastagságban és szórványosan fagyasztotta a talaj felső részét. 10 cm-nél mélyebbre ható fagy csak a hó eleji mínusz tíz fokos napi hőmérséklet minimumok idején alakult ki.

Hótakaró a viszonylagos meleg miatt, szintén csak a hónap elején alakulhatott ki maximum 10–16 cm közötti vastagsággal.

A hónapban az igazgatóság területén átlagosan 17,2 mm csapadék hullott, s ez 9,5 mm-el kevesebb az erre az időszakra jellemző előző 20 évi január havi sokéves átlagnál.

A csapadékmérő állomások közül a legnagyobb csapadékmennyiséget – 23,7 mm-t – Mezőgyán állomáson mérték, míg a legkevesebb csapadék Peres állomáson – 8,9 mm – volt.

Február hónapot az évszakhoz képest jóval melegebb, az átlagosnál lényegesen csapadékszegényebb időjárás jellemezte.

A napi legmagasabb hőmérsékletek -5 °C és $+20\text{ °C}$ közöttiek, míg a napi legalacsonyabb hőmérsékletek -14 °C és $+5\text{ °C}$ közöttiek voltak. A havi középhőmérséklet $+3,6\text{ °C}$ volt, ez az érték érezhetően magasabb a sokéves átlag $-0,5\text{ °C}$ -os értékénél.

Az átlagosnál magasabb hőmérséklet hatására talajfagy csak a hónap közepén alakult ki néhány nap erejéig 5 cm-es átlagos vastagságban.

Hótakaró csak 17-én borította a talajt rövid ideig 1–2 cm vastagságban.

A hónapban az igazgatóság területén átlagosan 6,5 mm csapadék hullott, s ez 25,3 mm-el kevesebb az erre az időszakra jellemző előző 20 évi február havi sokéves átlagnál.

A csapadékmérő állomások közül a legnagyobb csapadékmennyiséget – 10,4 mm-t – Újiráz-Kót állomáson mérték, míg a legkevesebb csapadék Csabacsüd állomáson – 2,6 mm – hullott.

A havonként lehullott csapadékmennyiségek és a sokéves átlag alakulása az alábbi:

Megnevezés	Jún.	Júl.	Aug.	Szept.	Okt.	Nov.	Dec.	Jan.	Feb.	Össz.
Sokéves átlag (mm)	65,8	59,8	56,1	48	36,1	41,8	43,3	26,6	31,8	409,3
2007-2008. (mm)	49,5	40,4	66,9	76	68,9	37,9	36,5	17,2	6,5	399,8
Eltérés az Átlagtól (mm)	-16,3	-19,4	10,8	28	32,8	-3,9	-6,8	-9,4	-25,3	-9,5

A június–februári időszakban a csapadékösszeg minimális hiányt mutat a sokéves átlaghoz képest, annak 98%-át teszi ki.

Jobbágy Zoltán

Kedves „Vízügyes” Barátok, Munkatársak és egykori Kollégák!

Köszönetünket és hálánkat fejezzük ki mindazoknak, akik a szeretett férj és édesapa, **Habóczky Sándor** korai és váratlan halála miatti fájdalomunkban osztoztak és temetésén megjelentek.

Családja mellett, élete jelentős részét hivatásának szentelte. Mi, a hozzá legközelebb állók, mindig elkötelezett szakembernek láttuk, aki hűséggel és odaadással tett eleget a szakmai kihívásoknak, elvárásoknak. Sokszor beszélt nekünk lelkesedéssel munkájáról és a Körösök vidékének szeretetéről, mi pedig őszintén örültünk annak, hogy munkája során számos barátra és kedves munkatársra talált.

Hálásan köszönjük a kollégáknak, pályatársaknak, barátoknak, a vízügyi szolgálat jelenlegi és volt szakembereinek a családunk felé megnyilvánuló mély együttérzését, igaz emberségét, az őszinte segítségnyújtást és a méltó megemlékezést.

Gyászoló felesége és gyermekei, Katalin és Sándor

Kisháziné Vincze Julianna

Gondolatok H. S. temetésén

*Megszületünk, élünk, meghalunk. Ennyi.
Gondolunk rá közben, hogy el kell menni?
Adunk hálát Istennek, hogy süt a Nap,
S versengve fűtyülnek a kismadarak?
Kérünk-e esőt szomjazó búzának,
Mezőnek, virágnak, az erdei fáknak?
Taposta már lábunk a száraz avart,
Miközben minket a csend nem zavart?
Hallgattuk-e már a pataksobogást,
Feledve a napi mohó rohanást?
Eszünkbe jut-e néha, mi rosszat tettünk?
Szenvedett miattunk néhány szerettünk?
Kihozunk magunkból mindent, mi telik?
Ha nem kérnek tőlünk, miért nem teszik?
Visszafogjuk-e mindig a durva szót?
Felfedezzük minden emberben a jót?
Figyelünk-e mindig a másik szavára?
Megszületik bennünk néhanap a hála,
Ha bárki tette ezt kiérdemeli?
Megtanultuk, hogy mindenki szeretheti
Az embert, várost, állatot, növényeket,
Hegyvet, vad folyót, árnyékot, fényeket?
Adunk azoknak jó szót vagy bármi mást,
Kik bajban vannak, s várják a varázst?
Van nemes türelmünk zaklatott napon?
Mi érdekel inkább? Szeretet? Vagyon?*

*Majd aki elkísér utolsó utadon,
Elgondolkodik a helyes válaszokon.*

A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés helyzetéről

Az Európai Unió vízgazdálkodási politikájának fő célkitűzése, hogy valamennyi tagállama a felszíni és felszín alatti vízkészletének jó állapotát megőrizze, illetve ott, ahol a meghatározott vízminőség nem biztosított 2015-ig tegyen meg mindent annak elérése érdekében.

A Víz Keretirányelv (2000/60/EK Irányelv) (továbbiakban VKI) új szemléletmódot követel meg tőlünk, hiszen a „jó állapot”-ot az élővilág (és nem az ember) szemszögéből, hanem környezeti-ökológiai jelleggel határozza meg.

A VKI végrehajtásához az Európai Unió 2009. december 22.-i határidővel vízgyűjtő-gazdálkodási tervek (továbbiakban VGYGT) készítését írta elő, kötött tartalommal (hogy európai szinten egységes legyen) és szigorú közbenső határidőkkel.

Az irányelv végrehajtásának *első lépéseként* országunknak meg kellett határoznia, hogy mely tengerbe ömlő vízfolyás vízgyűjtő területéhez tartozik (teljes egészében a Duna vízgyűjtőjén), illetve ki kellett jelölni a hatáskörrel rendelkező hatóságot (Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium).

Az országoknak gondoskodnia kellett a végrehajtás feltételeiről is, így hazánk is alkotott speciálisan a VKI-nak való megfeleléshez jogszabályokat.

Pl. a 221/2004. (VII. 21.) Kormányrendelet rendelkezik arról, hogy VGYGT-t kell készíteni, melyet országos szinten a Vízügyi és Környezetvédelmi Központi Igazgatóság (továbbiakban VKKI), míg a működési területükön a Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságok állítanak össze.

A határidőre történő elkészítés biztosítékaként elfogadásra került a VGYGT ütemterve és munkaprogramja.

Az országunk négy ún. rész-vízgyűjtő területre került felosztásra:

Duna, Tisza (a Körös-vidék ide tartozik), Balaton és a Dráva.

A konkrét tervek a 12 vízügyi igazgatóság pedig 42 db ún. alegységre készíti el.

A jogszabály előírja az alegység és a rész-vízgyűjtő szintje között ún. részegység szintű tervek (összesen 17 db) készítését is, mely kötelezettség azonban többszöri egyeztetés után február hónap közepével törésre került, valószínűleg a jogszabályt is módosítják majd – többek között – emiatt.

Második lépésként 2005. december 22-ig kerültek kijelölésre az ún. víztestek.

Országosan jelenleg 1286 felszíni vízfolyás, illetve állóvíz, és 185 felszín alatti vízföldtani egység van víztestként

kijelölve, melyből az előzetesen meghatározott szempontok (sajnos szigorú) figyelembevételével igazgatóságunk működési területén 27 db vízfolyás és 12 db állóvíz, illetve 5 db felszín alatti kijelölt víztest található, melyen az Unió által előírt állapotot vizsgáljuk, illetve nyomon követjük.

A tervezés előrehaladtával már látjuk, hogy vannak olyan vízfolyások, melyek kijelölése indokolt lehetett volna (kizárólagos állami tulajdonúak, határt metszők, vízszétosztók, átvezetők stb.) Ezek a vízfolyások most a kijelölt víztestek vízgyűjtő területein találhatóak, azonban nem önálló víztestként, önálló kijelölésükre a 2009. után következő felülvizsgálat során lesz lehetőségünk.

Harmadik lépésként a Környezetvédelmi Felügyelőségek bevonásával 2006. december 22-ig be kellett indítanunk a vizeink állapotának felmérését szolgáló megfigyelő hálózatok működtetését.

Az EU felé a jelentés határidőre elkészült, azonban a monitoring működési területünkön 2007. évben még a szakmailag „minimum program”-nak nevezett helyeken sem indult be maradéktalanul, kötelezettség ekkor kizárólag a természetes víztestek vizsgálata volt. 2008. év elejétől azonban beindult a mesterséges víztestek monitoringja is, nőtt a természetes víztestek vizsgálati helyeinek száma is, így a helyzet határozottan javuló tendenciát mutat.

Nincs egységes elképzelés a mért adatok kiértékelésére vonatkozóan, hiszen a lényeg az országosan, sőt Duna vízgyűjtő szinten egységes szemléletmód lenne. A napokban is folyamatosan egyeztetések folynak ebben a témában.

Nincsenek hazánkban kellő számban kijelölt referencia területek sem. Ezek olyan helyek, amelyekhez a jó állapotban lévőseget (minőség, fajösszetétel stb.) viszonyítani lehet. Pedig a Tisza-völgyben, akár Igazgatóságunk területén is található olyan helyeket, holtágakat, vízfolyás szakaszokat, melyek referencia helyül szolgálhatnak.

Mi korábban tettünk is ezekre javaslatokat, de ezek sajnos elutasításra kerültek.

A magyarországi speciális élőhelyek Európa más országaiban található élőhelyeihez való hasonlításának veszélyeire hívja fel a figyelmet a Mérnök Újság februári számában „Normatív definíciókkal” című cikkében G. Tóth László az MTA doktora. A téma iránt érdeklődőknek ajánlom a figyelmébe.

A szakmailag megalapozott tervezéshez szükség van a vízgazdálkodás, környezetvédelem és természetvédelem valamennyi részterületével (*Környezet-*

védelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség, Önkormányzatok, ÁNTSZ, NTI, Állategészségügy, Nemzeti Park Igazgatóságok, Vízgazdálkodási Társulatok) foglalkozó társ-szerveknek, intézménynek a nyilvántartásában lévő adatokra, információkra.

Ezeknek a beszerzéséhez a Tisza-részvízgyűjtő tervét koordináló Szolnoki Igazgatóság munkatársai egységesített, táblázatos formájú nyilvántartásra adtak javaslatot, melyet nagyon jónak és követendőnek tartunk. Ezt küldtük tovább valamennyi érintettnek.

Az adatok beszerzésével akadnak nehézségeink, ezért a jövőben igyekszünk a személyes megkeresés lehetőségével élni a gördülékenyebb együttműködés érdekében.

A felmérések (monitoring) eredményeire, illetve a társ-szervektől kapott információkra támaszkodva *negyedik lépésként* a Nemzeti Park Igazgatóságok bevonásával 2007. december 22-ei határidőre a kijelölt vízfolyások, állóvizek, illetve felszín alatti víztestek jelentős vízgazdálkodási kérdéseit (problémáit) kellett megfogalmaznunk, melyből elkészült az országosan jelentős kérdések meghatározása. A vitaanyag a *KVVM* honlapjáról, az *euvki.hu*, honlapról, illetve a *vizeink.hu* honlapról is letölthető.

Igazgatóságunk a működési területén (a Körös-vidéken) a vízgyűjtő-gazdálkodási tervét három tervezési (al)egységre bontva – Kettős-Körös, Sebes-Körös, Hármaskörös – készíti.

A Sebes-Körösbe torkolló Berettyó, illetve a Hármaskörösbe torkolló Hortobágy-Berettyó folyók vízgyűjtő-gazdálkodási tervének elkészítése a TI-KÖVIZIG feladata.

Igazgatóságunk felelősségi körébe tartozó területeken mi is meghatároztuk az általunk jelentősnek vélt kérdéseket. Ez a kifejezés azonban a magyar szóhasználat szerint kérdő mondat megfogalmazását jelenti. Mi azonban – országosan egységes módon – tulajdonképpen a problémákat soroltuk fel és nem kérdéseket fogalmaztunk meg.

Vannak olyan igazgatóságok (pl. Baja, Szeged) akik a problémák összefoglalásához konzultációs kérdéseket is feltettek, a későbbiekben ezt mi is követendőnek tartjuk.

Valamennyi vízügyi igazgatóság, így igazgatóságunk is elhelyezte honlapján az általa készített ún. konzultációs anyagot. (www.korkovizig.hu) Az érdeklődők itt tájékozódhatnak az általunk jelentősnek ítélt problémák mind általánosan, mind speciálisan a tervezési egységre vonatkoztatott listájával.

A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés helyzetéről

➔ **Folytatás a 9. oldalról**

Az ötödik lépés a tervezés folyamatában a célállapotok kitűzése, illetve az intézkedési programok tervezése lesz, melynek határideje: 2008. december 22., vagyis ez év vége.

Tehát van feladatunk bőven...

A vízgyűjtő-gazdálkodási tervet, annak végleges formáját befolyásolható gondolatok:

A VKI a vizek jó állapotba hozását, ahogy azt már említettem környezeti-ökológiai jelleggel írja elő.

A vízzel való gazdálkodás gyakorlatában azonban számos egyéb – az emberi léttel összefüggően – fontos gazdasági és életminőségi szempontot is figyelembe kell venni, mint a klímaváltozás hatása – az egyre gyakrabban jelentkező nagycsapadékos és aszályos időszakok kárainak megelőzése – az ár- és belvízvédelem, a víziközmű szolgáltatás minőségének javítása – az ivóvízminőség, a szennyvíztisztítás – stb.

Ezeknek a problémáknak a megoldására EU direktívák (szigorú határidőkkel) kötelezik az országokat (szennyvíz, ivóvíz, nitrát, árvízi stb.), s nem egyértelmű, hogy a VGyGT-nek kell-e ezekkel a kérdésekkel foglalkoznia, hatálya alá tartoznak-e vagy sem.

Az biztos, hogy a környezetvédelmi, gazdasági, ökológiai és jóléti célok közötti egyensúlyt biztosító integrált víz(gyűjtő) gazdálkodás eszközeinek és módszereinek meghatározása a tagállamok saját ügye, az EU ezekről nem rendelkezik.

Az országoknak maguknak kell megoldaniuk ezt a feladatot úgy, hogy ezzel egyidőben a Víz Keretirányelvben előírt környezeti célkitűzések is teljesüljenek.

A fenti és még sok egyéb fontos szempont fontosságára hívja fel a figyelmet a Magyar Mérnöki Kamara, a Magyar Hidrológiai Társaság, a Magyar Víziközmű Szövetség, a Vízgazdálkodási Társulatok Országos Szövetsége és a GWP Magyarország Alapítvány 2006. augusztus 1-én kelt ún. **Bökényi Nyilatkozata**, melyben az aláírók támogatják:

– az integrált vízgazdálkodás szellemét tükröző magyar vízgazdálkodási politika mihamarabbi megalkotását és jóváhagyását az Országgyűlésben,

– a gazdasági és jóléti célok, valamint a Víz Keretirányelvben előírt kötelező környezeti követelmények elérését biztosító intézkedési programok integrált tervezési módszereinek kialakítását,

– a társadalom szakszerű és hatékony bevonását a döntési folyamatokba,

– a mindezekhez szükséges stabil, meg-

bízható szakmai intézményi – szervezeti – finanszírozási keretek kialakítását.

A megjelölt célok – a hazai vízgazdálkodást szívégyüknek tekintő szakemberek számára – fontosságát és mai aktualitását is bizonyítja, hogy a Magyar Mérnöki Kamara Vízgazdálkodási és Vízépítési Tagozata és a Magyar Hidrológiai Társaság 2007. október 24-én kelt együttműködési megállapodásában megerősíti, hogy a nyilatkozat szellemében folytatják tevékenységüket.

Mit kell még a tervezés során figyelembe vennünk:

Az EU a tervezés folyamatának valamennyi szakaszára kötelezettségként előírja a legalább fél éves társadalmi konzultáció lehetőségét, a lakosság bevonását a tervezés folyamatába, a konszenzuson alapuló tervek készítését.

Ennyi idő volt biztosítva legutóbb a VGyGT ütemterv- és munkaprogramjának véleményezésére.

2008. december 22-ével elindult a fél-éves folyamat a jelentős vízgazdálkodási problémák megvitatására is. A miniszterium a társadalom bevonására stratégiát határozott meg.

Lakossági fórumok kerülnek majd megrendezésre. Szórányanyagok készülnek, melyet megküldünk majd iskoláknak, társadalmi szervezeteknek, illetve elkészültek és a társadalom számára elérhetőek a már említett vitaanyagok.

A szórányanyagokon az alegységeket ún. arculat fotókkal láttuk el, melyek a folyamat teljes ideje alatt szimbolizálni fogják azokat.

Várjuk a társadalmi szervezetek, magánszemélyek véleményét, hozzászólásait, hogy az időszak végére – lehetőség szerint – valamennyi, a lakosság által is jelentősnek tartott probléma feltárára kerüljön, hogy aztán azokat intézkedési tervekkel orvosolni tudjuk.

Tesszük ezt annak ismeretében, hogy az EU-tól várhatóan azoknak a problémáknak a megoldására fogunk támogatást kapni, melyet azonosítunk, s azon eszközök megvalósítására, melyeket betervezünk.

Már a jelenleg kiírt pályázatokban is utalni kell a VGyGT-ben elfoglalt helyre (kijelölt víztest vízgyűjtője, intézkedés típusa stb.) pl. csapadékvíz elvezetésre vonatkozó pályázatokban.

És a folyamat csak erősödni fog...

Jelenleg is több olyan jogszabályunk van, mely utal arra, hogy a felvetett problémát majd VGyGT fogja megoldani (gondoljunk csak a felszín alatti vízkészlet felszínre hozatalára azért, hogy felszíni vizet, tavat töltsünk belőle stb.)

Nagyon oda kell figyelnünk, hogy valamennyi, a lakosság szempontjából jelentős, valós probléma a felszínre kerüljön, hogy aztán a(z anyagi) lehetőség is biztosított legyen a megoldásra.

Mindenkinek a véleményét szívesen fogadjuk, aki segít abban, hogy a társadalom minél szélesebb rétege bevonásra kerülhessen.

S még egy el nem hanyagolható szempont, mely a kiindulást és a végeredményt is befolyásolja: a Keretirányelvben megfogalmazott környezeti célok megvalósításhoz a vízgyűjtőkön osztozó országoknak együtt kell működniük.

Országunk teljes területe a Duna folyam vízgyűjtő területére esik.

A Víz Keretirányelv végrehajtását Duna vízgyűjtőkerület szinten egy nemzetközi testület a Duna Védelmi Nemzetközi Bizottság (ICPDR) koordinálja, amely a Duna védelmére és fenntartható használatára irányuló együttműködésről szóló egyezmény keretei között működik.

Magyarországot hét szomszédos ország veszi körül, amelyek közül Szlovénia, Ausztria, és a Szlovák Köztársaság és Románia európai tagállamok, Horvátország csatlakozásra jelölt, Ukrajna és Szerbia nem csatlakozó országok. A szomszédos államok mindegyikével hatályos kétoldalú egyezményünk van a határvizek vízgazdálkodásának szabályozásáról.

Igazgatóságunk a Magyar–Román Vízügyi Bizottsággal tartja a kapcsolatot a VKI előírásaival, így a VGyGT-vel kapcsolatban is.

(Azt azonban tudnunk kell, hogy Románia még az uniós csatlakozása előtt elkészítette, és hivatalosan átadta országunknak a Körösök vízgyűjtőjére vonatkozó tervét.)

Több szempontból még nem is tettem említést: pl. arról, hogy a tervezés 2004-ben indult, de 2009-re kell készen lennie. Mi minden változik addig (pl. új szennyezés kibocsátók, öntözővizet, termálvizet felhasználók jelennek meg) és a változásokat lehetetlen követni, dinamikus tervezés nem lehetséges.

Arról, hogy az EU felé egyetlen országos tervet kell készíteni, melyet a VKKI-nak 42 db különböző tervből kell összeállítania, s ez nem kis feladat.

Vagy arról, hogy a tervezés finanszírozása nem fejezeti, hanem KEOP forrásból lesz.

Hogy készültek ugyan mintatervek, azonban egységes tematika, metodika még nem került elfogadásra.

Arról, hogy a 2009-re elkészült tervet 3 évente aktualizálni kell.

Folytatás a 11. oldalon ➔

Új vízügyesek – Interjúsorozat

Kuruczné Nyikora Andrea

– *Mióta dolgozol Igazgatóságunknál?*

– 2005 decemberében kerültem a céghez.

– *A főiskola után milyen „kerülőkkel” jutottál hozzánk?*

– Békéscsabán a Tessedik Sámuel Főiskola személyügyi szervező szakán végeztem. A diploma megszerzése után a békéscsabai székhelyű Agrimill-Agrimex Kft.-hez kerültem, ahol a vezérigazgató személyi asszisztense voltam. A következő állomás egy veszprémi fűtéstechnikai cég volt. Itt az általános ügyintézői feladatok mellett angol szövegek fordításával is foglalkoztam. Majd jött a vízügy, ahol jelenleg a Vízrendezési és Vízhasznosítási Osztályon vagyok adminisztrátor.

– *Milyen volt a Dunántúlon élni?*

– Igazából a dunántúli lét nagy kihívást jelentett számomra, mivel itt kezdtem meg önálló életemet. Egy teljesen más környezetben kellett kialakítanunk a saját életünket, ahol nem voltak ismerős arcok. Balatonfüreden laktunk párommal, ahol nyáron mindig nagy volt a nyüzsgés. Minden hétfőre jutott valamilyen rendezvény. A kedvencem a Füredi borhetek voltak, ilyenkor a Balaton partján, a Tagore sétányon a környék borászai kis fa házikókból kínálják boraikat egy kis zsíros kenyér kíséretével. Itt kaptam első autót is, egy narancssárga kis polskit, amit már az első télen sikerült 10 percen belül kétszer is összetörni más-más autóval, a csúszós, kanyargós, dunántúli utaknak köszönhetően. Két év után egy családi vállalkozás miatt hazaköltöztünk Újkígyóásra, amit a mai napig sem bántam meg.

– *Ha jól tudom az osztályodon több feladatot is kapsz, nemcsak adminisztrátori teendőket.*

– Ez így igaz. A 2006. évi nagy ár- és belvízvédekezés kapcsán belátást nyertem az Igazgatóság ezen feladatai közé, és felkeltette az érdeklődésemet a vízügyi szakma. A kialakult rendkívüli helyzet miatt az osztályunkról több ember is kikerült területre, így nekem is be kellett kapcsolódnom a belvízvédekezési feladatok ellátásába. Ezen kívül osztályunkon több csatorna vízjogi engedélyeztetési eljárása is folyik, amiben szintén kaptam feladatokat.

– *Milyen a kollektíva?*

– Amikor 2005-ben ide kerültem mindenki segítőkész volt, és sikerült jó kapcsolatot kialakítani a többiekkel, akik nem csak az osztály dolgozóit jelentik.

– *Szerencsére oszlopos tagja vagy a*

mostani szervező csapatnak. Mondd csak mi motivál ebben?

– A tavalyi évben részt vettem több vízügyi rendezvény megszervezésében is. Ilyen volt a gyereknapi, a Halloween buli, a Mikulás és a bodoki delegációk fogadása és programjaik szervezése. Jó dolognak találok, hogy vannak nálunk ilyen programok, amelyek kapcsán találkozhatok és közelebről is megismerhetek olyan kollegákat, akikkel a mindennapi munkám során egyébként nem futnék össze.

– *Mik a jövőbeni terveid?*

Szeretném folyamatosan tovább képezni magam, a nyelvtudásomat szinten tartani, s a jövőben is részt venni a vízügyi rendezvények szervezésében és lebonyolításában.

Japport Magdolna

A vízgyűjtő-gazdálkodási tervezés helyzetéről

Kettős-Körös a Szanazugnál

➔ *Folytatás a 10. oldalról*

Vagy, hogy – a szakmába is betekintésük legyen – milyen nehéz feladat síkvidéken a kijelölt víztestek vízgyűjtő területeinek konkrét lehatárolása stb. stb.

A tervezést folyamatos tanulás kíséri, kompromisszumok és viták viszik előre, kihívás és egyben megtiszteltetés a benne való részvétel.

Én örülök, hogy igent mondtam rá, és részese lehetek.

Ezúton is szeretnék minden kollégámnak köszönetet mondani, aki eddig közreműködött ebben a nehéz feladatban, s szak tudásával, helyismeretével segítette munkámat, munkánkat.

Önnek is köszönöm, hogy ennek csapongó és terjedelmes cikknek olvasója volt.

Kőváriné Szabó Erzsébet

„Vizes Élőhelyek Világnapja 2008”

Hortobágyon, a Hortobágyi Nemzeti Park Látogatóközpontjában rendezték meg 2008. február 20-án a „Vizes Élőhelyek Világnapja” ünnepi rendezvénysorozatot, melyen Igazgatóságunktól Révészné Japport Tünde és Szabó Béla vett részt. Az ünnep fényét növelte, hogy hazánk védett Ramsari területei a Borsodi Mezőséggel és Montágpusztá területével bővültek, a Kunkápolnási mocsár eddig is védett területét pedig sikerült megnövelni. Ez utóbbi rendkívül gazdag élővilágát diakepekkel is ilusztrálták.

Az előadásokból megismerttük első nemzeti parkunk történelmét, a védett területek elhelyezkedését, melynek 30%-a vizes élőhely. Ezek – természeti értékei mellett – természetes vésztaórázóként is funkcionáltak már három nagy árvíz idején (legutóbb 2006-ban).

A rendezvény értékét növelte, hogy nemcsak a természetvédelmi szempontból kaptunk képet a Hortobágyról, hanem a gazdasági és a civil szféra is képviselői is szót kaptak, hogy saját problémáikat és eredményeiket bemutassák. A halastavaknak különleges szerepe van a hortobágyi vizes élőhelyek között, mert a Nemzeti Park jelentős részét képezik, bár mesterségesen fenntartott rendszerek, mégis csodálatos vízhez kötődő élőlény-közösség alakult ki rajtuk. A biohal-nevelési technológia kidolgozása és

Halastavak az esti madárvonulásban – Fotó: Dr. Kovács Gábor

bevezetése mérföldkő volt mindkét szervezet életében, mivel sikerült összeegyeztetni az élővilág védelmét és a piaci szempontokat. Ennek ellenére még több nehézség is felmerül a mindennapokban, például a jogszabályok kidolgozatlan-sága miatt.

A civil szervezetek célja az önfenntartó rendszerek, természetbarát megoldások alkalmazása, melyben az ember és táj harmóniájában él együtt. Folyamatosan tartják a kapcsolatot a polgármesteri hivatalokkal, gazdálkodókkal és a lakossággal. Kiemelten kezelik a Tisza szabályozásából adódó problémákat, például azt, hogy a természetes

halivadék-nevelő helyek kapcsolata a folyóval megszűnt, vagy túl rövid ideig tart. A WWF egyik próbaterületén a nyári gátban műtárgy biztosítja a természetes ivadéknevelő hely vízellátását, ezzel segítve a természetes halszaporulat életben tartását illetve a Tiszába való visszajuttatását. Másik mintaterületükön a gyalogakác visszaszorítására 2 utat dolgoztak ki: télen szárazzással irtják a kemény részeket, majd tavasszal és nyáron bérbe adott szürkemarhákkal legeltetik le a friss hajtásokat. A két módszer együtt alkalmazva nagyon eredményesnek tűnik. A gyalogakác-szárazzással biomassza hasznosításra

kívánják fordítani. Ezután a Bárándi Citerazenekar zenéjével kerültünk még közelebb a pusztai népi értékeihez, majd a Hortobágyi Nagycsárdában kóstolhattuk meg az eredeti gulyást mákos palacsintával. A vállalkozó szellemű hallgatótársaim ezután madárlesre hívták.

Köszönjük a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságának, hogy részt vehettünk ezen a nagyon igényes előadássorozaton, illetve hogy rendelkezésünkre bocsátották dr. Kovács Gábor fotóit a Kunkápolnási mocsárról és a Hortobágyi halastavak feletti éjszakai madárvonulásáról.

Révészné Japport Tünde

F.: KÖR-KÖVIZIG 5700 GYULA, Városház utca 26.

Díj hitelezve
Körzeti Postahivatal
GYULA 1. 5701

NYOMTATVÁNY

KÖRÖS-VIDÉKI
hírlévl

Kiadó: Körös-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság. Felelős kiadó: Bak Sándor igazgató
Szerkesztő: Japport Magdolna
5700 Gyula, Városház utca 26. Tel.: 66/526-400*, Fax: 66/526-407
E-mail: korkovizig@korkovizig.hu, www:korkovizig.hu
Megjelenik kéthavonta 600 példányban
Kiadványszerkesztés: Kovács Sándor. Nyomtatás: Aeropress Nyomda, Békéscsaba, telefon: 66/453-916